

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1119

24.08.2024 (135)

Michael Kühnen

Az NSDAP programja Újrakommentálva

6. rész

13 HONOSÍTÁS

"Követeljük az összes (eddig) már szocializált vállalat (tröszt) államosítását".

A marxizmus a termelési eszközök magántulajdonát a szocialista társadalom felépítésének döntő akadályának tekinti, és a kizsákmányolást az úgynevezett "értéktöbblettel" igazolja, amelyet a kapitalisták a munkások munkaerejének kizsákmányolásával érnek el, mivel a vállalkozó profitja mindig nagyobb, mint a munkások munkaerejére (bérére) fordított pénz.

Ez az egész elmélet nem állja meg a helyét:

Nem az értéktöbblet a kizsákmányolás forrása, hanem a kamat rabsága. Ez a felelős azért, hogy nemcsak a munkást, hanem az egész nemzetgazdaságot kizsákmányolják hátsó pénzügyi hatalmak javára.

A termelőeszközök magántulajdona sem akadály a német szocializmus felépítésének:

Az igazi szocializmus nem az egyenlőség, hanem az igazságosság eszméjén alapul! Ezért nem az a célja egy szocialista népközösségnek, hogy minden réteget és jövedelmi különbséget felszámoljon. A vagyona és javakra való törekvés mindenképpen etikailag indokolt motorja a nemzetgazdaságnak - de csak addig, amíg nem a közjó ellen irányul, illetve nem a munka- és erőlködés nélküli jövedelemmel teszi lehetővé és segíti elő!

Az NSDAP nem ellenzi a magántulajdont - még a termelőeszközök magántulajdonát sem. Az ellen sem emel kifogást, ha a vállalkozó annyi pénzt vesz ki a vállalkozásából, amennyit a teljesítménye indokol. A felső és alsó jövedelemhatárokat a nemzetiszocialista Volksstaat úgy határozza meg, hogy azok elegendőek legyenek ahhoz, hogy egy Volksgenossen - vállalkozó vagy sem - a lehető legnagyobb mértékű elkötelezettségre készítsék a Volksgemeinschaft iránt, de ahhoz is, hogy megakadályozzák új társadalmi osztályok fenntartását vagy kialakulását.

Egyébként a nemzetiszocialista népi állam nem a TULAJDON felett rendelkezik, hanem a termelőeszközök feletti UDVARRÓL. Ez azt jelenti, hogy: "A termelés a termelési eszközök felett áll:

A vállalkozó csak addig rendelkezik vállalkozásával, amíg azt a nemzeti közösség érdekeinek és az állami gazdasági terveknek a keretein belül irányítja. Ha tevékenysége ezzel ellentétes, vagy teljesítménye nem kielégítő, állami megbízottat bíznak meg az ideiglenes irányítással mindaddig, amíg a vállalkozó hajlandóságot nem mutat a megfelelő munkára, vagy amíg az államosítás keretében a termelőeszközök tulajdonjától is meg nem fosztják.

Egy ilyen intézkedés azonban kivételes, mivel nem valószínű, hogy egy vállalkozó szándékosan provokálna ilyen állami beavatkozást.

A nemzetiszocialista népi állam a nemzetgazdaság irányítására a gazdasági tervezést alkalmazza - azonban nem a marxista államok példája szerint, amelyek minden egyéni kezdeményezést elnyomnak, hanem egy, az elvet követő vázlattevével:

Nem azt tervezik, ami tervezhető, hanem azt, amit tervezni kell.

De ahhoz, hogy a nemzetiszocialista népi állam ilyen kerettervezést hajtson végre, közvetlen befolyásra van szüksége a gazdaságra, még anélkül is, hogy minden esetben az állami biztosok kinevezésének bonyolult eszközeihez kellene folyamodnia. Ezért szükséges, hogy a nemzetgazdaság kulcsfontosságú ágazatai állami tulajdonba kerüljenek, és így közvetlenül befolyásolhatók legyenek.

Ez mindenekelőtt az összes monetáris vállalkozásra vonatkozik, mint például a bankok, biztosítótársaságok stb., mivel az államnak teljes ellenőrzést kell gyakorolnia minden monetáris terület és pénzügy felett.

Az NSDAP pártprogramjában az összes már szocializált vállalat államosítását is követeli, mivel ezek gyakran névtelen tulajdonosi háttére veszélyt jelent a nemzetgazdaság szabadságára - annál is inkább, mivel ott már amúgy sem létezik a tiszta magántulajdon, amely motorként működhet (a vezetés itt már szintén nem egy dinamikus vállalkozói személyiség, hanem a részvénytulajdonosoktól és hasonlóktól függetlenül működő vezetőségi menedzsment kezében van). Ráadásul az ilyen vállalatok általában azok a nagy, gazdaságilag és politikailag fontos vállalatok, amelyek fölött a nemzetiszocialista állam a gazdaság irányítása céljából teljes ellenőrzést követel magának.

Összességében tehát a nemzetiszocialista nemzetgazdaság részben magángazdaság, részben államosított gazdaság, amelyet az általános kerettervezés segítségével irányítanak, de amelyben a termelőeszközök felelősségteljesen alkalmazott magántulajdona mindaddig megmarad, amíg nem fordul a nemzeti közösség érdekei ellen.

A tisztán magántulajdonban lévő üzleti vállalkozások - különösen a független középosztályban - ezért nemhogy nem ellenzik, hanem a nemzetgazdaság motorjaként a nemzetiszocialista népi állam különleges támogatását élvezik.

14 **NYERESÉGRÉSZESEDÉS**

"Követeljük a nyereségmegosztást a nagyvállalatoknál".

Az NSDAP támogatja a magántulajdon kialakítását, amennyiben az nem vezet éles osztályhatárok kialakulásához, és nem fordul a nemzeti közösség érdekei ellen. Különösen az átlagemberek tulajdonképzését kell támogatni, amely nem bontja le az osztályhatárokat, hanem lebontja azokat, és nem árt, hanem használ a nemzeti közösségnek.

Ennek érdekében az NSDAP nyereségrészesedést követel a nagyvállalatoknál. Az erre vonatkozó korlátozást azzal magyarázzák, hogy a kis- és középvállalkozásokhoz, amelyek általában egyértelműen magántulajdonban vannak és mint ilyenek védettek, nem nyúlnak hozzá. A nemzeti közösségen belüli igazságosság érdekében azonban magától értetődő, hogy a nemzeti közösség azon tagjainak, akik nem a nagyvállalatoknál dolgoznak, törvényes kompenzációs

intézkedésekkel biztosítják, hogy ők is részesedjenek a nemzeti vagyonból.

Mindenesetre a nagyvállalatok nyereségrészesedése egyértelműen azokra az eddig szocializált vállalatokra irányul, amelyeket a nemzetiszocialista Volksstaat államosított. Az ilyen nyereségrészesedésnek csak úgy van értelme, mint a vállalat termelőeszközeiben való részvételnek, mert így a munkás munkájához való kötődését elősegítik, és a sikerben való személyes érdekelttségét ébresztik fel, mivel a nyereségrészesedése a konkrétan elért nyereségtől függ.

Ezért minden államosított, jelentős nyereséget termelő vállalatot hamarosan újra bejegyeznek, és ezúttal a részvények felét a munkásoknak adják ki, mint a munkások elidegeníthetetlen tulajdonát a termelőeszközökben, a másik felét pedig a Német Munkafrontnak. Így a Betriebsgemeinschaft és a DAF a vállalat tulajdonosai lesznek.

Ez a szabályozás nem vonatkozik minden pénzkereső vállalkozásra, valamint minden olyan vállalkozásra, amely nonprofit célokat követ, és ezért elkerülhetetlenül többé-kevésbé veszteségesen működik. A nemzeti vagyonból való részesedésükért az ott dolgozók számára is törvényi kompenzációs szabályokat hoznak.

Mivel a nemzetiszocialista népi államban a termelési eszközök feletti rendelkezési jog - a szélsőséges kivételektől eltekintve - továbbra is a magántulajdonhoz kötődik, ez a munkások tulajdonába kerülő nagyvállalatok esetében azt jelenti, hogy az üzemi közösség és a DAF a vállalat urai, hiszen ők lettek a tulajdonosok. Ezért a profitmegosztás elkerülhetetlenül a népi elvtárs társfelelősségéhez vezet a vállalkozásában. Ezt a társfelelősséget az üzemi tanácsok gyakorolják, amelyek hatásköre kibővül, és amelyek az egyharmados paritás alapján állnak össze:

Az üzemi tanácsok egyharmadát az állam nevezi ki, egyharmadát a Német Munkafront, mint a német munkavállalók egészének védnöke és érdekképviselője, egyharmadát pedig közvetlenül az üzemi dolgozók választják.

Annak érdekében, hogy a többi munkavállaló ne kerüljön hátrányos helyzetbe, az államosított és a magánvállalkozásokban bizonyos méret felett hasonló társfelelősséget vezetnek be - az államosított vállalkozásokban az üzemi tanács összetétele ugyanolyan, mint a munkavállalók tulajdonába került szocializált vállalkozásokban. A magáncégeknél az üzemi tanácsok egy-egy harmadban a vállalat, a munkafront és a vállalati alkalmazottak képviselőiből állnak.

Ily módon a népi elvtárs vagyonának felhalmozásával egyidejűleg a népi vagyonban való társfelelősséget és nyereségrészesedését is előmozdítják, és így épül ki az igazi népi közösség.

15 NYUGDÍJAK

"A nyugdíjrendszer nagyvonalú kiterjesztését szorgalmazzuk."

A nemzetiszocialista népi állam a munka etikai elvén alapul, így vezet a népi mondás megvalósításához:

Ha nem dolgozol, ne egyél!

Azokat az elemeket az emberek testében, amelyek ártalmasak az emberekre, és akik nem tudnak hozzászokni a közösség számára hasznos becsületes munkához, mint társadalmi parazitákat likvidálják, és kényszermunkára kényszerítik őket. Így ők is csak akkor kénytelenek enni, ha azt munkájukkal kiérdemelték.

Kivételt képeznek a nép azon tagjai, akik önhibájukon kívül még nem, vagy már nem képesek részt venni a munkafolyamatban - tehát különösen a gyermekek, akik számára az NSDAP programja a lehető legjobb nevelést követeli, az önhibájukon kívül beteg emberek, akikről természetesen a Volksgemeinschaft gondoskodik, míg az NSDAP általában a Volksgesundhelt felemeléséért küzd, de mindenekelőtt a nép idős tagjai, akikről a pártprogram jelen 15. pontja szerint "bökezűen" kell gondoskodni!

A párt ezzel fejezi ki rendkívüli tiszteletét azon emberek életműve iránt, akik felnőtt korukban egész életükben hűségesen és megbízhatóan teljesítették munkakötelezettségüket. Őket nem szorítják - mint a kapitalizmusban - a társadalom perifériájára, mint terméketlen falánkokat, hanem a nemzetiszocialista népi államban olyan öregkort élveznek, amelyet a közösség tisztelete jellemez életművük iránt, és amelyet anyagi gondok nélkül alakíthatnak.

A jelenlegi nyugdíjrendszer halálosan beteg és igazságtalan. Teljesen át kell szervezni:

Az igazságos és bökezű öregségi nyugdíjnak azon az elven kell alapulnia, hogy a német állampolgár saját életmunkájával határozza meg öregségi nyugdíjának összegét - minél jobban dolgozott a helyén és képességeinek megfelelően, annál magasabb volt a jövedelme. Ezt a jövedelmet a munkából való nyugdíjba vonulása után is teljes egészében nyugdíjként kell neki folyósítani! Minden más igazságtalan lenne, mert jövedelmének csökkentését csak az öregedés biológiai sorsának büntetéseként értelmezhetné, ami minden igazságérzetet megcsúfolna.

Az egyedülálló nők számára idős korban standard nyugdíjként nagyvonalú népnyugdíjat vezetnek be, amelynek összege azonban minden egyes gyermekkel nő, akit a nő élete során megszületett és felnevelt. Ezeket a gyermekprémiumokat azok a nők is megkapják, akik idős korukban még a férjükkel élnek, és ezért nem jogosultak a népi nyugdíjra, de ennek ellenére elismerésben részesülnek az anyaként végzett életművükért.

A nyugdíjakat közvetlenül az állami költségvetésből fizetik, a nemzetiszocialista népi állam tehát kezekedik a kifizetések biztonságáért és összegéért. A szükséges forrásokat egy nyugdíjadó révén teremtik elő - a nyugdíjbiztosításra eddig megszokott bérből történő levonások elmaradnak.

Az új nyugdíjrendszer jelentős terheket ró a Volksgemeinschaftra, különösen addig, amíg a mai csökkenő születésszám utóhatásai fennállnak. Ezek a terhek azonban a Volksgemeinschaft számára becsületbeli kötelesség, és ennek megfelelően fogják értékelni.

16 **KIS- ÉS KÖZÉPVÁLLALKOZÁSOK TÁMOGATÁSA**

"Követeljük az egészséges középosztály megteremtését és annak megőrzését, a nagy áruházak azonnali kommunalizálását és olcsó áron történő bérbeadását a kiskereskedőknek, minden kiskereskedő legélesebb megfontolását az államnak, tartományoknak vagy községeknek történő szállításoknál."

Az NSDAP a magántulajdont és az ember természetes nyereségvágyát tekinti az egészséges nemzetgazdaság motorjának. Csak a felső és alsó jövedelemhatárok bevezetéséért küzd, hogy megakadályozza a hirtelen osztályhatárok kialakulását vagy fenntartását, minden munka és erőfeszítés nélküli jövedelem következetes megszüntetéséért és azért, hogy a magántulajdon soha ne irányulhasson a közjó ellen. Egyébként viszont a magántulajdon - még a termelőeszközöknek is az ismert korlátozások mellett történő - megőrzése, valamint azoknak a népi elvtársaknak a bőkezű díjazása mellett száll síkra, akik helyette csúcsteljesítményt érnek el. Aki kemény munkával szerzett vagyont és felelősen bánik vele, annak nincs mitől félnie!

Az NSDAP azonban nemcsak a nehezen megszerzett magántulajdont akarja megőrizni, hanem a magántulajdon széles körű kialakítását is elő kívánja mozdítani - például a nagyvállalatok dolgozóinak nyereségrészesedése és a nemzeti vagyonban való részvétel más formái révén.

A német nemzeti közösség pártjaként azonban az NSDAP figyelme nemcsak a völkisch sietségre és a kapitalizmusban gyakran hátrányos helyzetű bér munkások tömegére irányul, hanem határozottan kiáll az egészséges középosztály megőrzése és támogatása mellett is.

Az egészséges középosztály a nemzeti közösség erőforrása.

Az NSDAP középosztály melletti kiállítását gyakran félreértették, úgyhogy időnként még a pártot is kispolgári középosztálybeli pártként akarták félreérteni - ez valóban groteszk félreértés!

Valójában az NSDAP határozottan harcol a középosztály proletarizálódásának minden veszélye és tendenciája ellen - a profitéhes felső osztály és a kizsákmányolt munkásosztály közé szorult középosztály katasztrófa lenne a Volksgemeinschaft számára, és ahhoz a könnyörtelen és önpusztító osztályharchoz vezetne, amelyre a marxisták oly nagyon várnak. A középosztály elpusztítása nagyon megnehezítené, talán lehetetlenné tenné a nemzetiszocialista mozgalom hatalmas nevelőmunkáját a Volksgemeinschaft felé.

A középosztály megőrzése azonban példát és emlékeztetőt ad a felsőbb osztály számára, hogy ne veszítse el a kapcsolatot az emberekkel és ne menjen szembe az érdekeikkel, és reményt ad a munkásosztálynak, hogy saját munkájával és pártunk szociális programjának támogatásával szintén jólétet érhet el.

Ebben a tekintetben az NSDAP a középosztályon alapuló nemzeti közösségre törekszik, amelyben az uralkodó osztály és a munkásosztály nem külön osztályok, amelyek vagy fényűzésben úsznak, vagy elszegényednek, hanem egy dinamikus közösség, amelynek átmenetei képlékenyek. Az NSDAP mindazonáltal nem kispolgári középosztálybeli párt, hanem nemzeti szocialista munkáspárt:

Éppoly elszántan, ahogyan a középosztály proletarizálódása ellen küzd, ugyanolyan elszántan akadályozza meg a munkásosztály elburzsolódását! A középosztály, amelyre az NSDAP törekszik, már nem burzsoá, hanem a munkásosztály, a nemzeti közösségért való munka etikai elve jellemzi! A középosztály tehát egy megcélzott jövedelmi és vagyoni helyzetet jellemez, de nem egy példamutató életmódot. A középosztályt gazdaságilag meg kell őrizni és elő kell mozdítani, de életszemléletét a munkásosztály újjá kell formálni. A középosztályban látjuk tehát a gazdasági, de a munkásosztályban az etikai gerincet az igazi nemzeti közösség építésében.

A középosztály lényeges része a kis- és középkereskedelem gazdasági ágazata,

valamint a legkülönbébb szolgáltatások. Különösen ez az ágazat van kitéve az élősködő életmód nagy kísértésének. Nem véletlen, hogy a "kereskedő" a "munkás" tipikus ellentéte. Pedig a független kereskedelem és a szolgáltatóipar fontos a nemzeti közösség számára. De ennek is - mint nemzeti testünk minden más rétegének - alá kell vetnie magát a munka vas törvényének és elvének, amelyet a nemzetiszocialista népi állam fog érvényesíteni. Az új rendben a kereskedő és a kisiparos is a nemzeti közösségért és a nemzeti közösségben dolgozóvá válik.

Ilyen feltételek mellett, a 16. pontban említett követelések révén gazdaságilag stabilizálódik, és a nemzeti közösség megbecsült tagjának tekintik és elismerik. Minden burzsoá magatartás vagy akár élősködő túlkapás már régen leküzdött, és a nép igazi bajtársává válik. Ebben az értelemben a Nemzeti Szocialista Munkáspárt a német középosztályért harcol!

